

Cesarjevo in Božje

23. maj 1847

„Dajte cesarju, kar je cesarjevega, in Bogu, kar je Božjega.“ (Mt 22,21)

1 Na svetu je zdaj veliko ljudi, ki ne najdejo meje med tem, kaj je Božje, in tem, kaj je cesarjevo. Nekateri so celo republikanci v vseh pogledih, tj. proti Bogu in proti cesarju. O njih tukaj ne govorimo. Kdor namreč noče priznati ničesar višjega nad sabo in zadostuje samemu sebi, je v sebi že dosegel tisto najvišjo stopnjo zablode, na kateri bo komaj kdaj lahko dosegel višji in resnični vzpon.

2 Sebičnost, samoljubje, samovoljna domišljava samovšečnost in preobilje modrosti, z drugimi besedami pravi stoicizem v najbolj suhem pomenu in smislu besede, so prava cianovodikova kislina za um. Katerega duh je zastrupljen s tem, bo komaj kdaj lahko razložil, kakšna je razlika med dolžnostmi pravega človeka do Boga in do cesarja!

3 Zato je to, kar je tu povedano, namenjeno le tistim, ki iščejo, a še vedno ne morejo najti tega, kar je prav, saj jim to preprečuje marsikatera posvetna volja v njihovem srcu.

4 Da pa bi takšne napačne iskre v srcu ugasnile, naj bo tu na kratko prikazana razlika v dolžnostih, ki prevladujejo med Bogom in cesarjem, ter kaj je človek dolžan enemu in kaj drugemu. In tako potem poslušajte in dobro upoštevajte, kaj o tem pravi Gospod!

5 Človek je sestavljen iz duha, duše in začasno iz materialnega telesa. Duša je dejanski človek med duhom in telesom ter mora s svojim razumevanjem in razumom skrbeti tako za večnega duha kot tudi za začasno telo.

6 Toda kaj potrebuje duh in kaj telo? Zdaj je bilo to gotovo vsakemu od vas razglašeno več kot čez mero in bilo bi podobno mlatenju prazne slame, če bi bilo treba vse mnoge stvari, ki so tu podane, spet dobesedno prežvečiti v vsej dolžini in širini. Zato le najnujnejše v vsej kratkosti!

7 Dajte torej duhu tisto, kar je čisto od duha, in telesu tisto, kar je od telesa - a zato po vrstnem redu, da duhu ne bi nastala škoda! Torej duhu, kar mu pripada, in telesu, kar mu pripada!

8 Kdo ne vidi na prvi pogled, da je vse, kar prihaja od Duha, kot Božja beseda, vera, ljubezen in trdno zaupanje vame, Gospoda, povsem duhovno in pripada duhu.

9 Zemeljska hrana in pijača, obleka, stanovanje ter umetnost in obrt, kolikor so potrebni za pridobivanje hrane, pa pripadajo telesu in jih je zato treba telesu tudi podeljevati na način, da jih je sposobno sprejemati v pravični meri in s pravičnimi cilji - hrano in pijačo na svoj način, obleko na svoj uporaben način, stanovanje prav tako, potrebno znanje in spretnost za naravno opravljanje umetnosti in obrti pa prav tako na pravilen način.

10 Glejte, Bog in cesar sta postavljena drug ob drugem, in vsak od vas lahko iz tega zlahka razbere, kaj kot čisto duševni človek dolguje enemu in kaj drugemu.

11 Toda kakor se obe vrsti dolžnosti obnašata pri istem človeku in v njem, tako se v širšem smislu obnašata tudi med menoj, Bogom Gospodom, in posvetnim voditeljem, ki je zemeljsko pooblaščen samo od Mene in nima druge moči kot tisto, ki mu jo dam Jaz, Gospod vse večne in neskončne oblasti in moči, tako ali tako, sladko ali grenko, glede na potrebe ljudi, ki so tam, bodisi dobri ali slabi.

12 Takšna posvetna glava je in vedno bo kaznovalna palica v Moji roki. Zato mu vsak človek dolguje to, kar je dolžan svojemu telesu.

13 Toda kar pa dolguje svojemu duhu, ni stvar državnega poglavarja. In če ta ljudstvu postavlja zahteve, ki presegajo njegove meje, bo v tem našel tudi svojo neizogibno sodbo.

14 Če pa hoče kateri vladar s telesno prisilo zveliči v okove tudi duha ljudstva in mu iz materije predpisati, kakšno plačilo dolguje Meni, Gospodu, mora poklicani plačati takšno plačilo tudi zaradi vladarja, da ga ne bi razjezil. Toda on se v srcu ne obrača k njemu, temveč Mi v duhu in resnici daje, kar je Moje, zato bom potem zanesljivo našel način, da obsodim vladarja, saj si je to zaslužil zaradi zlorabljenosti oblasti nad človeštvom.

15 Toda nihče izmed tistih, ki so podvrženi cesarski oblasti, naj se ne loti soditi cesarja v ničemer, pa naj ravna dobro ali slabo! Kajti takšne stvari sem si pridržal samo Zase.

16 Če pa nekdo iz dobrega srca naredi za cesarja vse, kar je mogoče, in če pogosto moli za svojega brata, ki je bil izpostavljen veliki in težki preizkušnji, bo cesarju v polni meri dal, kar mu dolguje, in v taki splošni dobroti bo gotovo dal Bogu, kar je Božjega.

17 Kar je pod ali nad tem - je greh. - Kdor pod domoljubnim plaščem sebičnih namenov formalno časti cesarja in z njim sodeluje pri pravem malikovanju, greši s tem, da daje cesarju, kar pripada samo Bogu Gospodu. Kdor pa odreka cesarju dolžno spoštovanje, mu nezvesto služi in na najrazličnejše prikrite načine zadržuje druge dolžnosti, ki jih od njega zahteva cesar, prav tako greši - in je podoben človeku, ki nenehno s precej resnimi samomorilskimi idejami ravna s svojim telesom -, tako kot je prvi, ki preveč daje cesarju, podoben tistemu, ki v svojem telesu in samo v njem najde predmet, ki mu mora posvetiti vse. Tedaj je prvi enako velik grešnik kot drugi in sta si enaka v vseh pogledih.

18 Iz tega zelo jasnega sporočila bo vsakdo od vas gotovo spoznal, kaj pravzaprav dolguje Bogu in kaj cesarju - in kako lahko razumljiva je razlika med tema dvema dolžnostima za vsakega človeka, ki se navsezadnje vendarle popolnoma odražata v dveh zapovedih ljubezni.

19 Ker pa te stvari razumete, jih tudi fizično delajte v skladu z duhom evangelija, ki je tu prikazan - in tako boste resnično živeli blaženi, časno in večno. Amen.

Jakob Lorber

[Nebeški darovi](#)